עין משפט נר מצוה

לג א מיי' פי"ג מהלכות שגגות הל' א:
לד ב מיי' שם הל' ב:
לה ג מיי' שם הל' ג:
לו ד מיי' שם הל' ד:
לז ה מיי' פט"ו מהל' מעה"ק הלכה יג:
לח ו מיי' פי"א מהל' שגגות הל' ד ופי"א מהל' איסורי ביאה הלכה א:
לט ז מיי' פי"ג מהלכות שגגות הל' א:
מ ח מיי' פי"א מהל' מעה"ק הלכה טו:
מא ט מיי' פי"א מהל' איסורי ביאה הלכה הל' י:
מב י מיי' פי"ד מהל' שגגות הלכה א:

מפוררין הא אמרי רבנן לולד שני מניא אלא לאו ר' יהודה היא וש"מ חומרא אית ליה קולא לית ליה ועוד אמר רב אשי ת"ש וששת ימים יכול בין רצופין ובין מפוררין ת"ל ששים מה ששים כולן רצופין אף ששה כולן רצופין מני אלימא רבנן מי אית להו לרבנן מפוררין והאמרי רבנן לולד שני מניא אלא לאו רבי יהודה היא וש"מ חומרא אית ליה קולא לית ליה ש"מ: **מתני'** אלו מביאין קרבן עולה ויורד על שמיעת קול ועל בטוי שפתים ועל טומאת מקדש וקדשיו והיולדת והמצורע: **גמ'** תנו רבנן יש מביא בדלות ועשירות ויש מביא בדלי דלות ויש מביא בדלי דלות יולדת מביאה בדלות ועשירות מצורע מביא בדלות שמיעת הקול ובטוי שפתים וטומאת מקדש וקדשיו מביאין בדלות ודלי דלות תניא אידך יש מביא אחד תחת אחד יש מביא שנים תחת שנים יש מביא שנים תחת אחד יש מביא אחד תחת שנים מכאן אתה למד לעשירית האיפה בפרוטה: יולדת מביאה אחת תחת אחת פרידה אחת ועוף תחת כבש מצורע שתי פרידין תחת שני כבשים שמיעת הקול ובטוי שפתים וטומאת מקדש וקדשיו מביאין ב' פרידין תחת כבשה אחת ומביאין בדלי דלות עשירית האיפה תחת שתי פרידין קתני מכאן אתה למד לעשירית האיפה שהיא בפרוטה מנלן דת"ר האומר הרי עלי בסלע למזבח מביא כבש שאין דבר קרב בסלע אלא כבש ממאי מדאמר רחמנא איל אשם בכסף שקלים מכלל דכבש בן שנה בסלע מדכתיב כבש בן שנתו ותנן עמדו קינין בו ביום ברבעתים ומרחם רחמנא עליה דדלות למיהוי חד משית עשר בעשירות חס רחמנא עליה דדלי דלות למיהוי חד משית עשר בדלות א"כ דלות כמה הויא ריבעא וכמה פריטי בריבעא ארבעים ותמניא פריטי חד משית עשר כמה הוי דדלות תלתא פריטי (דקתני) [וקתני] מכאן אתה למד לעשירית האיפה בפרוטה אמאי פרוטה האמרת עשירית האיפה דלי דלות הוא ואמרת חד משית סרי דדלות הוא דחשבינן דג' פריטי הויין תנא מיולדת יליף דמתיא פרידה אחת תחת כבש דהוי חד מתלתין ותרין דכבש ועד כאן דלי דלות כמה הוי חד משית עשר בדלות דמהיכא יליף מכבש ואיל עד כאן פרוטה ופלגא הוי אמר רבא כולה מילתא מיולדת יליף וה"ק מרחם רחמנא עליה דדלות למיהוי חד מתלתין ותרין בעשירות ומאי היא יולדת הכי חס רחמנא עליה דדלי דלות למיהוי חד מן תלתין ותרין בדלות א"ה (נכי) ריבעא דפרוטה הוי ה"נ אלא דלאו אורח ארעא לאיתויי פחות מפרוטה למקום: **מתני'** מה בין שפחה לבין כל העריות שלא שוותה להן לא בעונש ולא בקרבן שכל העריות בחטאת ושפחה באשם כל העריות (בנקבה ושפחה בזכר כל העריות) אחד האיש ואחד האשה שוין במכות ובקרבן ובשפחה לא השוה לא האיש לאשה במכות ולא השוה אשה לאיש בקרבן כל העריות עשה בהן את המערה כגומר וחייב על כל ביאה וביאה זו חומר החמיר בשפחה שעשה

רש"י

כג] **מפוררין.** כלומר שפסקו לה שבעה ימי טומאה דזכר לימי טוהר דנקבה וליתיב לה שבעה אחריני לאחר שמונים ללידה הראשונה ת"ל יום: כד] **ל' דזכר מפוררין.** כגון יולדת תאומים וילדה כה] שני בתוך ל' דזכר ראשון יכול יתנו לה שבעה לבד מ' ללידה הראשונה כגון ז' ימי טומאה דשני דהשתא הוו ל' מפוררין שהרי הפסיקו ימי טומאה בינתיים שלא עלו למנין: **מי איכא להו מפוררין הא לולד שני מנו.** וכיון כו] דבראשון זכר ליכא לאוקומי כדאוקמא ליה דימי טוהר דראשון משוי לבתר ימי טוהר דשני: **אלא לאו ר' יהודה היא.** למונה לראשון כז] וקאמר דרצופין יהבינן לה אלמא משני הוא דמני כח]: **וש"מ חומרא אית ליה קולא לית ליה.** להאריך ימי טוהר דראשון כט] שהשלימו לו' אחרים כנגד ו' ימי טומאה והדר מותיב ימי טוהר לשני דקולא יתירא היא: **ששת ימים כו'.** כגון הפילה לאחר ס"ג דטוהר דנקבה שהן ע"ז ללידתה והיה לה למנות עוד ג' ימים והפילה ונטמאו יכול יתנו לה ג' אחרים כנגד ג' אלה דנטמאו דנהוו ו' ל] מפוררים דהכא לא כתיב יום אלא ימים דמשמע אפילו מפורין: **מי איכא להו מפוררין** לא] **הא לולד שני מנו.** דימי ולד שני זה מושכין ימים רבים אחר פ' של נקבה ראשונה ומפוררין לא משכחת לה אלא לאו ר' יהודה היא כו': **מתני' שמיעת הקול.** ושמעה קול אלה: **וטומאת מקדש.** בשוגג ובטוי שפתים כולהו כתיבי לב] בהדדי בפרשת ויקרא [ה] גבי קרבן עולה ויורד דהא קרא דאו נפש כי תגע בכל דבר טמא וגו' [שם] בטומאת מקדש וקדשיו משתעי כדמפרש בפרק קמא דשבועות (דף ז.): **גמ'** עשירות כשבה או שעירה. דלות תורים ובני יונה. דלי דלות עשירית האיפה: **שמיעת הקול ובטוי שפתים וטומאת מקדש וקדשיו.** מפרש בויקרא שמביאים בדלות ובדלי דלות: **יש מביא מביאין כו'.** מפרש לקמן: **יולדת.** בעשירות כבש לעולה ובן יונה או תור לחטאת: ובדלות שתי תורים דהיינו פרידה לעוף תחת כבש: **עשירית האיפה תחת שני פרידין.** דהיינו אחת תחת שתים: **הרי עלי בסלע.** בקרבן הנקח בסלע: (מדככל התורה כולה קרי לכבש בן שנה מכלל דאיל בן שתי שנים): **מדכתב רחמנא.** גבי אשם מעילות בויקרא [ה] איל בכסף שקלים דהיינו שתי סלעים: **ברבעתים.** קן ברובע דינר דהיינו כדמייתי שתי פרידים בדלות ברובע דינר תחת כבש הנקח בסלע היינו חד מט"ז בסלע לג] שהוא ד' דינרים ורובע' דינר היינו י"ו רבעים: ברובע דינר יש מ"ח פרוטות כדאמרינן בפ"ק דקדושין (דף יב.) שש מעה כסף דינר ומעה שתי פונדיון ופונדיון ב' איסרין ואיסר ב' מסמסים מסמס ב' קונטרק וקונטרק ב' פרוטות דהיינו ל"ב פרוטות למעה ולמעה וחצי שהוא רובע דינר הוו מ"ח פרוטות וכיון דאמרת דלי דלות דהיינו עשירית האיפה בעי מהוי חד מי"ו בדלות אשתכח דעשירית האיפה הוי ג' פרוטות דהיינו חד מי"ו של מ"ח: **תנא מיולדת יליף.** דלות יליף מיולדת דמתיא פרידה הנקחת בשמינית של דינר תחת כבש הנקח בסלע דהיינו חד מל"ב בכבש והוא כ"ד פרוטות: **ועד** לג] **כאן דלי דלות כמה הוי חד מט"ו בדלות.** דנהי דילפת דדלות חד מל"ב מיולדת אבל דלי דלות דלא משכחת ביולדת בע"כ מכבש ואיל ילפת לה כדדרשינן לה לעיל דלא משכחת דלי דלות אלא בשמיעת הקול ובבטוי שפתים ובטומאת מקדש וקדשיו וע"כ דלי דלות מדלות דידהו מילף וכי היכי דדלות דידהו שתי פרידין תחת הכבש דהיינו חד מי"ו לד] בדלות והני דאשכחת בדלות בעלמא כגון ביולדת שהיא פרידה אחת שמינית של דינר דהיינו כ"ד פרוטות וכי מייתי דלי דלות חד מי"ו הוי פרוטה ופלגא: **כולה מיולדת יליף.** ואע"ג דאין בה דלי דלות יליף מהתם דכי היכי דאשכחן בה דלות אחד מל"ב דעשירות דלי דלות נמי הוה חד מל"ב דדלות דיולדת הכי הוו כ"ד פרוטות ודלי דלות פרוטה נכי רבעא דהיינו חד מל"ב: **מתני'** כל חטאת יחיד נקבה היא דהיינו כשבה או שעירה: **שוין במכות ובקרבן.** אם מזידין שניהן לוקין כדקיי"ל איש או אשה כי יעשו מכל חטאת האדם וגו' [במדבר ה] השוה הכתוב אשה לאיש לכל העונשין [ב"ק טו.] ואם שוגגין שניהם מביאין קרבן דכתרווייהו כתיב כרת במזיד דכתיב ונכרתו הנפשות העושות [ויקרא יח] וכל שזדונו כרת שגגתו חטאת: **ובשפחה כו'.** שהאשה לוקה והאיש באשם כדמפרש בגמ' [יא.]: **כל העריות כולן עשה בהן מערה כגומר.** במסכת יבמות בפרק הבא על יבמתו (דף נג:):

תוספות

מכלל דכבש בן שנה בסלע. וקשה שהרי לד] אומר בחטאת בת דנקא בפרק איזהו מקומן (זבחים דף מח.) וגם אמרינן לקמן (דף כ.) מפני מה לא נתנה תורה ד] שיעור לה] קצבה למחוסרי כפרה שמא יחלו טלאים ואין להם כפרה וי"ל הא דקאמר כבש בסלע רגילות הוא שקונהו בסלע למצוה מן המובחר אבל בפחות סגי אבל אשם צריך כסף שקלים דמדאורייתא הוא אבל חטאת דאורייתא אין לה שיעור רק מדרבנן לכך מצוה לכתחלה בסלע ובפחות סגי עד דנקא אבל פחות מדנקא מיקרי עבריינא ומכל מקום אם החלו והם שמנים בפחות מדנקא מתכפר בהם ובאשמות אפילו לו] הם שמנים וטובים ה) בפחות מכסף שקלים שהחלו אינו מתכפר משום דכתיב כסף שקלים:

אין

תוספות טומאת מקדש וקדשיו. הכא תני להו בתרא ובפ"ק תני להו במתני' דלעיל גבי כרת הוו תרי דכתיב כרת בכל חד וחד אבל הכא בקרבן דכתיב תרווייהו ה) בכרת אחד: **מכלל** דכבש בן שנתו בסלע. היינו מדרבנן דמן התורה אמרי' בכל דוכתא חטאת בת דנקא ועוד אמר רבי כשמבילה נסוף שנתה יכולה בסלע אבל משמיני והלאה דמאי בן מ' אפי' בדנקא יכיל: **עשירית** האיפה בפרוטה. אינו כשיעור שער ביטוי הזוכר בכל התלמוד ד' סאין בסלע דהוא איפה בג' דינר ושם מעה כסף דינר הרי יגיע עשירית האיפה יתר ממעה וחצי:

מסורת הש"ס

א) לעיל ג: פי"ח תמסה, ב) נ"ל דכבש בסלע ומדכתיב כבש בן שנה מכלל דאיל בן ב' שנים, ג) [לעיל ח.], ד) רש"ק מ"ו, ה) רש"ק מ"ו, ו) [מכלן פירך פוד לע"ל], ז) כנגד, רש"ש], ח) ע"ל שייך לע"ל, ט) פי"ל: סהד"ל, י) כס"ל: יד', כ) נ"ל בפי' טוקף: דלי דלות נמי חד מט"ו, ל) ע' בתספת מנחות קו: תו' ד"ה כבש, מ) נ"ל בקרבן,

◆

תורה אור השלם

1. ואם נקבה תלד וטמאה שבעים כנדתה וששים יום וששת ימים תשב על דמי טהרה: ויקרא יב ה
2. נפש כי תמעל מעל וחטאה בשגגה מקדשי יי והביא את אשמו ליי איל תמים מן הצאן בערכך כסף שקלים בשקל הקדש לאשם: ויקרא ה טו
3. והזיר ליי את ימי נזרו והביא כבש בן שנתו לאשם והימים הראשנים יפלו כי טמא נזרו: במדבר ו יב

◆

הגהות הב"ח

(א) גמ' חד משית עשר דדלות כמה הוי תלתא פריטי וקתני: (ב) שם דחשבינן דג' פריטי הויין: (ג) שם משית עשר בדלות כי היכי דיליף מכבש ואיל: (ד) תוס' ד"ה מכלל וכו' לא נתנה תורה קצבה כצ"ל ותיבת שיעור נמחק: (ה) בא"ד שמנים וטובים כשהוזלו בפחות:

◆

מוסף רש"י

ברבעתים. ב' קינין בשני רביעית דינר כסף, ל"א רבעתים לשון חצי הוא (לעיל ח.).

◆

שיטה מקובצת

א] תיבת אמרי נמחק: ב] ת"ש וששת ימים כו' מפוררין. פי' כגון שישבה ס"ג לטהרה של ראשון והפילה דטמא ימי טומאה של שני ואח"כ השלים ג' ימים החסרים לטהרה של ראשון ואח"כ תשב ימי טהרה לשני כרבנן אם זכר ל"ג ואם נקבה ס"ו. תוס': ג] יכול בין רצופין ובין מפוררין. כגון אם הפילה זכר תוך ששה אחרונים ביום ס"א דטוהר נקבה שהן ע"ה ללידתה שתמנה מפוררין ומסיק דר"י היא וה"ק שתמנה מפוררין אחר שתמנה ימי טומאה דשני תחזור ותשלים ימי טוהר דראשון ת"ל ששים יום מה ס' רצופין אף ששה רצופין דימי טומאה דשני הם הם עולין [לימי טהרה] דראשון. גיליון: ד] עי' בתורשין: ה] מפוררין הא רבנן לולד: ו] עי' בחורשין: ז] והמצורע. דהא' תיבות הן הזב והזבה ונזיר טמא מביאים קן אחת חטאת ואחת עולה בקביעות בין עשיר בין עני ואלו חמשה דקתני בדלות אבל בעשירות מביאין בהמה ולא עוף חוץ מן היולדת דמביאה אפילו בעשירות בהמה ועוף כאחד והיינו דתנן בקינין התובה אחד חטאת ואחד עולה. כך פי' שם הר"ז הלוי ז"ל וכן הראב"ד והתוס': ח] ת"ר. ס"א ת"ר יש מביא בדלות ועשירות ויש מביא בדלי דלות יולדת ומצורע מביאין בדלות ועשירות שמיעת הקול ובטוי מביאין בדלי דלות ת"ר יש מביא בדלות ועשירות ויש מביא בדלות ויש מביא בדלות ובדלי דלות יולדת מביאה בדלות ועשירות מצורע מביא בדלות שמיעת הקול ובטוי בדלות ובדלי דלות. כן נמצא בקצת ספרים ישנים שתי הברייתות יחד ועיין בפי' הרגמ"ה: ט] בדלות ובדלי תיבות ויש מביא נמחק: י] בדלות ועשירות שמיעת: יא] עי' בתורשין: יב] שנתו איל בן שתים ותנן: יג] עשר דדלות כמה הוי תלתא פריטי וקתני מכאן: יד] כאן דלי אות א' נמחק: טו] כגון פרוטה אות א' נמחק: טז] אמר רבינא כולה תיבת רבא נמחק: יז] יולדת חס נמי רחמנא עליה דדלי דלות ומה היא עשירית האיפה למהוי חד כו' איה נכי ריבעא: יח] הרי אין ה"נ: יט] למקום נ"א למקדש: כ] שפחה לכל עריות תיבת לבין נמחק: כא] גיליון: מתיבת שכל עד תיבת כל בקצת ס"י לא נמצא והרגמ"ה ורש"י גריס: כב] ולא האשה לאיש תיבת השוה נמחק: כג] מה"ד תימני לה ששים מפורין: כד] מה"ד ת"ש ל' דזכר: כה] וילדה זכר שני: כו] דראשון זכר אות ב' נמחק: כז] לראשון לענין קרבן: כח] דמני לענין טהרה הס"ד: כט] דראשון שישלימו לו' אות ה' נמחק: ל] ו' מפוררין אות ס' נמחק: לא] מפוררין והא לולד: לב] בסלע שהסלע הוא ד' אות ש' נמחק: לג] ועד כאן דלי אות א' נמחק: לד] שהרי אמרינן בחטאת: לה] תיבת קצבה נמחק: לו] אפילו. ס"א אם הם:

◆

רבינו גרשום

בזמן שאין קרבן תקבלו גרים: צריך שיפריש רובע. דינר לצורך קינו שאם יבנה בהמ"ק יביא לאלתר: ובישלה מפני התקלה. גזרה שמא יהנה מאותן מעות והיה בא לידי מעילה: גר תושב. שקבל עליו שלא לעבוד עבודת כוכבים ולא קבל עליו שאר מצות: כישראל בחולו של מועד. כלומר כיון שיש בו קצת גירות אינו עושה כל מלאכה בשבת אא"כ אין לו מה יאכל או דבר האבוד: כישראל ביום טוב. דאינו עושה מלאכה אחרת אלא מכשירי אוכל נפש בלבד: באיל האשם. לפני ה' על חטאתו אשר חטא. מלמד מדכתיב ב' פעמים חטאתו חטאתו וכתיב ונסלח לו מחטאתו אשר חטא תרי זימני לעשות שוגג כמזיד לקרבן: דכתיב ויאמר ה' פתאום. שבעל כרחם היה הדיבור עמהם: (פתאום) [ופתיים] עברו ונענשו. האי (פתאום) [פתיים] עביד ליה כמו פתאום מדכתיב ונענשו אלמא דמזיד הוה: כתיב [פתי] יאמין לכל דבר. ואינו מבין העיקר אלמא דשוגג הוא ואפי' הכי חייב רחמנא פתאום כמו פתי ולהכי כתבי תרוייהו: בכלן. דמביאין קרבן עולה ויורד כתיב בהו תעלם וכאן לא כתיב. והא קרא כי כתיב ואיש כי ישכב את אשה שכבת זרע והיא שפחה במזיד כתי'. מדכתיב בקורת תהיה דהיינו מלקות אלמא דמזיד הוא וכתיב וכפר עליו הכהן לעשות מזיד לקרבן שוגג איבעי ליה למימר: בהעלם אחד. ששגג שלא ידע שהתורה אסרן: ומאי שנא מחמש העלמות בשפחה אחת דאינו מביא אלא קרבן אחד כדתנן והבא על השפחה ביאות הרבה: ואל אשה לחלק. הכא נמי האי שפחה דכתב לחלק כתיב דהא מצי למיכתב ואיש אשר ישכב את אשה שכבת זרע: לנזיר שנטמא טומאות הרבה. מאן תנא ר' יוסי ברי יהודה היא כולה הא שמעתא דנזיר פרשינן בריש פירקין קמא: הביא ציפרין. כשנרפא מצרעתו ולא הספיק להביא חטאתו עד שחזר ונתנגע וחזר ונרפא והביא ציפרין ונתנגע קודם שהביא חטאתו ואשמו כשחזר ונתרפא צריך להביא ציפרין אחרים וחטאת על כל נגע שלא עלו לו הראשונות עד שיביא חטאתו עמהן: ר' יהודה אומר עד שיביא אשמו. עמהן: והא אמרת אינו מביא אלא קרבן אחד. על נגעים הרבה: חסורי מחסרא והכי קתני הביא ציפרין כו' אין מביא אלא קרבן אחד. והאי דקאמר לא עלו עד הכי קאמר ולאקבועי בעניות ובעשירות לא מיקבע עד שיביא חטאת כלומר אם היה עני והביא חטאתו בעניות אע"ג דקודם שהביא אשמו וציפרין נתעשר הכל הולך אחר חטאת ויביא הכל בעניות: או אם היה עשיר והפריש חטאת בהמה והעני ימתין עד שיעשיר ויביא הכל בעשירות: ר' יהודה אומר עד שיביא אשמו דסבר הכל הולך אחר אשם: מכפרו. היינו חטאת: מכשירו בקדשים. היינו אשם: גורם לו טהרה. ציפרין כדכתיב ולקח למטהר שתי צפרים חיות טהורות: האשה שהפילה ולדות הרבה בתוך מלאות וכדפירש במתניתין הפילה בתוך שמונים כו' מביאה קרבן אחד על כולן: יכול אף הלידה ועל הזיבה. שאם ילדה בזוב וכדתנן במס' נדה המקשה הרי זו נדה קישתה ג' ימים בתוך י"א שבין נדה לנדה ושפת מעת לעת שלא ראת דם הרי זו זבה ואח"כ ילדה הרי זו יולדת בזוב ומביאה ב' קרבנות אחד על הלידה ואחד על הזיבה נפטרת נמי בקרבן אחד: ת"ל זאת. כלומר דעל הולדות מביא קרבן אחד אבל לא על הלידה ועל הזיבה [אלא מעתה] אכלה חלב ואכלה דם וילדה הכי נמי דאין מביאה אלא קרבן אחד אלא כשם שמביאה ב' קרבנות על חלב ועל לידה כן מביאה ב' קרבנות על לידה ועל זיבה: אלא איפא הכין בעי כיון דמביאין קרבן אחד על ולדות הרבה יכול על הלידה שלפני מלאות ועל הלידה שלאחר מלאות תהא מביא קרבן אחד ת"ל זאת כלומר אותן שבתוך מלאות נפטרין בקרבן אחד אבל על לידה שלאחר מלאות מביאה קרבן אחר. לישנא אחרינא יכול כשהיא ילדה תחלה בזוב ואח"כ ילדה לאחר מלאות נמי בזוב יכול שמביאה ב' קרבנות בלבד על הלידה ועל הזיבה שבתחלה ועל הלידה ועל הזיבה של אחר מלאות נפטרין שם לידה אחת היא ושם זיבה אחת היא ת"ל זאת ועל הלידה הראשונה מביאה ב' קרבנות ועל הלידה של אחר מלאות ב' קרבנות: האשה שהפילה ולדות הרבה מביאה קרבן אחד כו'. כיצד ילדה נקבה תחילה ולאחר י"ד ימי טומאה נתעברה נקבה והפילה לסוף פ"א שהוא בתוך שמונים של נקבה ראשונה קסברי רבנן וולד שני ביטל את הראשון מ"ש כיון דלא יצאת שעה שראויין להביא קרבן על הראשון ביום פ"א אלא בתוך מלאות הפילה אחר ביטל שני את הראשון ומשני מנה שמונים לקרבן ואם חזרה והפילה וולד שלישי בתוך מלאות של שני כיון דלא הגיע שני לקרבן ביטל שלישי את השני וכן אתה מוצא שיכולה להפיל וולדות הרבה בתוך מלאות של ראשון וסברי רבנן לעולם מן אחרון מונה וכן המפלת בתחלה תאומים נקבות הפילה אחת יום ראשון ואחת יום שני שהשניה נולדה בתוך מלאות של ראשונה וביום שמונים של שניה שהוא פ"א לראשון חזרה והפילה ב' תאומים בב' ימים הרביעי בתוך מלאות של שלישי לרבי דתנן שני מבטל ראשון ור' יהודה אמר לעולם מולד ראשון מונה מ' לקרבן וכל מה שהפילה בתוך שמונים שלו הוי כמאן דליתיה הילכך קאמר מביאה על הראשונה ואינה מביאה על השניה שהפילה בתוך מלאות של ראשון ומביאה על השלישי ואינה מביאה על

א) עד כאן שייך לדף ט ע"א